

GOLGATALTA GAMBRINIIN

Hihhulista homoksi

Matti Helelä

Matti Helelä

GOLGATALTA GAMBRINIIN

Hiihulista homoksi

Omistettu pojalleni Markukselle

Matti Helelä

GOLGATALTA GAMBRINIIN

Hiihulista homoksi

© 2021 Helelä, Matti

Kansikuva: Israel Rodríguez Nevárez

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-4464-2

Sisältö

Johdanto	9
1. Lapsuus ja varhaisnuoruus	11
2. Golgatalle	17
3. Lukiolaisena katulähetyksessä	22
4. Amerikan-vuosi	43
5. Armeija ja opiskelijaelämän alkupuoli	49
6. Siviilisäädyn muutoksia	56
7. Uusi ovi aukesi ja vanha sulkeutui	64
8. Uusi elämä	71
9. Rakkautta ilman Raamattua	83
Kiitokset	96

Johdanto

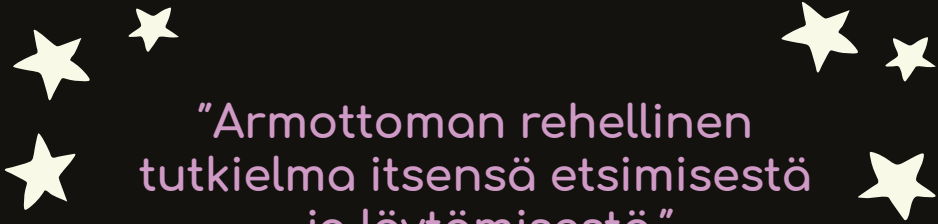
Tämä on tosikertomus Matti meikäläisen matkasta Golgatalta Gambriniin sellaisena kuin sen muistan. Vain ystävien nimet on tässä tekstissä muutettu. Golgata oli pääkallonpaikaksi kutsuttu kukkula Jerusalemin muurien ulkopuolella Israelissa. Siellä Jumalan poika Jeesus Kristus vuodatti ristiinnaulittuna verensä kaikkien meidän syntisten puolesta. Gay Gambrini oli puolestaan Suomen ensimmäinen homoravintola, joka sijaitsi Iso Roobertinkadun sisäpihalla katseilta suojassa.

Kumpikin paikka oli siis hyvin merkittävä omalla sarallaan. Gay Gambrinin merkitys oli tietysti paikallinen tai lähinnä vain Suomea koskeva. Se avattiin 4.7.1984, ja menin sinne ensi kerran 19.4.1986. Golgata oli sen sijaan hyvin merkittävä globalisaation näkökulmasta. Samoin kuin Gay Gambrini, Golgata on syvästi koskettanut myös yksittäisten ihmisten elämää, jo ajanlaskumme alkuajoista lähtien, ja tämäkin kertomus alkaa sieltä.

Golgatalla kävin ja siellä viivyin vain kuvaannollisesti, enkä ole milloinkaan käynyt Palestiinassa. Gay Gambrinissa olen ollut sen sijaan fyysisesti: istunut siellä pöytien ääressä, jutellut ihmisten kanssa, tanssinut diskolattialla, tilannut baaritiskiltä juotavaa ja käynyt välillä vessassa.

Golgatalla kohtasin kärsivän Kristuksen ja laulun sanojen mukaan *”siellä lempeen katseen kohtasin”*. Myös Gambrinissa kohtasin rakkauden: ensimmäisen miesrakkauteni. Kyseinen mies ei onneksi näyttänyt kärsivältä vaan melko iloiselta. Myös Gambrinissa kohtasin lempeän katseen, ja illan vaihduttua yöksi sain lisää lempeä.

Lainaan tähän skeptikon viisaita sanoja. *”Voidakseen elää maailmassa, ihmisen on uskottava asioihin. Se, mihin ihminen uskoo, kertoo hänestä paljon. Myös se, mihin hän ei usko, tai on joskus uskonut, muttei usko enää, on paljastavaa.”*(Jussi K. Niemelä, ”Kuinka epäillä empaattisesti”, Skeptikko 3/2018, sivu 11.)

"Armottoman rehellinen tutkielma itsensä etsimisestä – ja löytämisestä."

Tämä on tosikertomus omasta matkastani Golgatalta Gambriniin sellaisena kuin sen muistan 1970- ja 1980-luvuilta.

Koska olin koulukiusattu ja usein hyvin yksinäinen, tarvitsin mielikuvitusystävän. Viisitoistavuotiaana tunnustin julkisesti uskon. Olin löytänyt kärsivän ja verta vuotavan Kristuksen ristiinnaulittuna Golgatan kummulta. Hän rakasti minua ja onnistui pelastamaan minut yksinäisyydestäni. Sain uusia rakkaita ystäviä sekä jännitystä elämään. Usko ohjasi elämän valintoja.

Golgatalta tein pitkän matkan Gay Gambriniin, jonka oven aukaisin 31-vuotiaana. Kuusitoista vuotta olin kieltänyt itseni ja kantanut ristiäni. Nyt aloitin uuden elämän omana itsenäni. Löysin uudenlaisen rakkauden, ja monet ystävät vaihtuivat. Mitä uskonnosta piti nyt ajatella?

Lukijalta: "Lennokasta tekstiä ja hervotonta huumoria. Armottoman rehellinen tutkielma itsensä etsimisestä – ja löytämisestä. Ei koskaan katkera, vaan kritisoidessakin aina lempeä pilke silmäkulmassa. Syvällinen ja koskettava matkakertomus. Kiitos myös siitä kunniasta, että sain aikanaan olla matkassa mukana ja pääsin nyt tähän tarinaan."

BoD

9 789528 044642